

bet maa erkjendes, at det ikke er vist, at en saadan Obergang vil skee, og da det maa ansees for mindre rigtigt i saa Tilfælde ikke at have nogen bestemt Regel at gaae efter, have vi troet det rigtigt, at stille Forslag til en ny Paragraph, der forøvrigt blot gaar ud paa, at, forsaavidt der efter den 1ste April 1867 endnu i de nævnte Districter maatte findes kongelige Fæstesteder, har det sit Forblivende ved de for disse nu bestaaende Regler. — Jeg skal dernæst tillade mig at gaae over til de to nye Paragrapher, som Udvalget har foreslaaet indfatte deels foran, deels istedetfor Udkastets § 8, og af hvilke den sidste gaar ud paa at gjøre endnu tydeligere, end skeet er i Lovudkastet, den i samme liggende Tanke, at begrænde Anvendelsen af den hidtil gjældende Processlovgivning i Slesvig til det absolut nødvendige, medens den første omhandler Virkningen af Tidsfrister, forsaavidt den kongerigste Lovgivning foreskriver kortere Frister end den slesvigste. Dette er en Bestemmelse, som har praktisk Betydning i flere Forhold, saaledes med Hensyn til Hævd, Præscription og andre vigtige Tilfælde, og da der blandt Theoretikerne hersker forskjellige Anskuelser om, hvilken Beregning, der maa ansees for den heldigste, saa have vi troet det rigtigt ved en ny Paragraph at fastslaae, hvad man er temmelig enig om at ansee for det Bette. Den nye Paragraph, der foreslaaes istedetfor Udkastets § 8, gaar ud paa at gjøre det klart, at Benyttelsen af den hidtilværende processuelle Lovgivning for de løbende Sager, som ikke ere afgjorte, inden Loven træder i Kraft, skal indskrænkes til det mindst Mulige, og dertil spies en særegen Regel om den eiendommelige Mandatsprocedure, som har en overordentlig praktisk Betydning i Slesvig, idet det med Sikkerhed lader sig forudsæe, at der vil være en Mængde Mandater, som ikke ere til Ende, naar Loven træder i Kraft den 1ste April 1867. Jeg skal endnu kun bemærke, at Regjeringen har villiget denne Tilføielse. — Ved § 10 have vi foreslaaet en ubetydelig Tilføielse, som sigter til at indbringe et Russe, som er fremkommet i et Andragende fra de otte østlige Sogne. — Til § 11 have vi ligeledes foreslaaet en Tilføielse, som tilsigter at give Regjeringen en Bemærkning

til at ordne et Forhold, hvorpaa et Andragende fra Grøboerne har gjort opmærksom, nemlig, at der kunde være visse Søsolk, som kunde komme i det Tilfælde at miste Rettigheder, som det vilde være ubilligt, at de gik Glim af. I dette Andragende gjøres man nemlig opmærksom paa, at Erfaringen har vist, at en selv ubetydelig Ombygning af større Skibe kan bevirke, at den fastsatte Grænse af 40 Ræstemaal kan blive overskreden, saaledes at Skibsførere, der have haft Lov at føre Skibe indtil 40 Ræster, ikke længere vilde være berettigede til at føre dem. — Til § 12 have vi stillet et mindre betydeligt Forslag til en Redaktionsforandring. — Endelig have vi til § 13 stillet et Forslag, der tilsigter at gjøre den Hensigt, som det er os meddeelt, at Regjeringen har haft med det oprindelige Lovudkast, noget klarere, nemlig, at den hele kongerigste Skattelovgivning skal træde i Kraft den 1ste April 1867, forsaavidt der ikke ved Lov maatte være bestemt Undtagelser derfra. At Regjeringen har tænkt sig inden den Tid at kunne forelægge en Lov om Skyltsætningen af Forbeieendommen, derne, er en Selvfølge. — Med disse kort Bemærkninger skal jeg foreløbigt anbefale Udvalgets Forslag og afvente, hvorvidt det er et Thing maatte være tilfunds at gaae ind paa en videre Behandling af Sagen.

Justitsministeren: Som det er bemærket af den ærede Ordsfører, har jeg paa Regjeringens Vegne haft Anledning til at conferere med Udvalget om nogle af de Endringsforslag, som ere stillede til nærværende Lovudkast. Efter alle de Grunde, som Udvalget har anført, og efter hele den Plan, som ligger til Grund for selve Udkastet, har Regjeringen og jeg paa dens Vegne ikke fundet nogen Betænkelighed ved i det Hele at tiltræde samtlige af Udvalget stillede Endringsforslag, og jeg skal erkjende, at de i mange Henseender indeholde Forbedringer og Tydeliggjørelse af det Udkastet i Forveien indeholdt. De Tilfælde, i hvilke der er foreslaaet Redaktionsforandring eller en forandret Affattelse af Udkastet ere i Reglen af den Bestaaenhed, at Meningene derved bliver tydeligere. Om der ogsaa findes enkelte Punkter, hvori man efter Regjeringens